

Mål T-14/96

Bretagne Angleterre Irlande (BAI) mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Beslut om avslutande av ett undersökningsförfarande som inletts med stöd av artikel 93.2 i EG-fördraget — Begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 28 januari 1999 ..... II - 141

Sammanfattning av domen

- 1. Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrister — Utgångspunkt — Dag då klaganden fick kännedom om rättsakten — Subsidiär karaktär — Beslut att avsluta ett undersökningsförfarande avseende statligt stöd — Dag för offentliggörande (EG-fördraget, artiklarna 93.2 och 173 femte stycket)*
- 2. Statligt stöd — Begrepp — Avtal om köp av resekuponger — Omfattas — Kulturella och sociala målsättningar — Saknar betydelse (EG-fördraget, artikel 92)*

1. Det följer av själva lydelsen av artikel 173 femte stycket i fördraget avseende fristen för väckande av en talan om ogiltigförklaring att dagen då klaganden fick kännedom om rättsakten som kriterium för när fristen för talans väckande skall börja löpa är subsidiär i förhållande till offentliggörandet eller delgivningen av rättsakten.

Då det företag som är klagande på goda grunder kan vänta sig att ett beslut att avsluta ett undersökningsförfarande avseende statligt stöd enligt artikel 93.2 i fördraget skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, med beaktande av kommissionens fasta praxis på detta område, och beslutet inte har delgetts detta företag tidigare, är det dagen för offentliggörandet som är utgångspunkten för fristen för talans väckande.

2. En statlig åtgärd varigenom en myndighet åtar sig att i form av ett avtal om köp av kuponger över flera år köpa resor hos ett visst företag kan inte endast av den anledningen att parterna åtar sig ömsesidiga prestationer a priori uteslutas från begreppet statligt stöd i artikel 92 i fördraget.

Eftersom det aktuella avtalet påverkar konkurrensen och handeln mellan medlemsstater, då resekupongerna endast kan användas under lågsäsongen, och eftersom den utökade tjänst som företaget tillhandahåller i princip inte medför några betydande tilläggskostnader för företaget och totalantalet inköpta kuponger har fastställts i enlighet med den berörda offentliga myndighetens faktiska behov, faller ett sådant avtal inom tillämpningsområdet för artikel 92.1.

I detta sammanhang är de kulturella och sociala målsättningar som eventuellt har eftersträvat av de offentliga myndigheterna inte av betydelse vid bedömningen av det undersökta avtalet i förhållande till artikel 92.1. Denna bestämmelse tar nämligen inte hänsyn till orsaken eller syftena med de statliga åtgärderna utan definierar dem i förhållande till deras verkningar. Kommissionen tar emellertid hänsyn till dessa målsättningar när den i samband med utövandet av sin fortlöpande granskning enligt artikel 93 i fördraget uttalar sig om huruvida en åtgärd som redan har betecknats som statligt stöd är förenlig med den gemensamma marknaden och kontrollerar om denna åtgärd kan omfattas av ett av de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 och 92.3.